

Næste Møde vil blive afholdt imorgen Kl. 2 1/2, og Dagsordenen vil da være:

Anden Behandling af:

Forslag til Straffelov for Hæren.

Mødet hævet Kl. 2 1/2.

Otteogfirsindstyvende Møde.

Torsdagen den 25de Mars Kl. 2 1/2.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Fra Folkethingets Formand har jeg ved Skrivelse af Gaars Dato erholdt tilstillet det tidligere herfra til Folkethinget oversendte „Forslag til Lov om Afslutning af Forhyringskontrakter samt Afregning med Søfolk“, saaledes som det nu i Folkethinget er vedtaget med følgende forandrede Titel: „Forslag til Lov om Forhyring af Søfolk m.m.“ med Anmodning til mig om paany at forelægge det her. Forelæggelsen sker herved. Exemplarer af Lovforslaget ere allerede omdelte, ligesom det ogsaa strax er blevet tilstillet det Udvalg, der her i Thinget har bekræftet sig med denne Sag, for at dette kan afgive sin Erklæring derover.

Efter Dagsordenen foretoges: 2den Behandling af Forslag til Straffelov for Hæren. (1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 342 ff., Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1513—76).

Formanden: Som ærede Medlemmer ville vide, er det af Udvalget principalt indstillet, at denne Sag endes med Vedtagelsen af en Dagsorden, medens der dog for det Tilfælde, at den ikke vedtages, er stillet en Række af Vindringsforslag. Foreløbig er der kun Spørgsmaal om Dagsordenen og om dens Vedtagelse eller Ifke-Vedtagelse. Derom

aabnes herved Forhandlingen, idet jeg giver Ordet til den ærede Ordfører.

Ordføreren (Brock): Mine Herrer! Som Ordfører for det i nærværende Sag af Landstinget nedsatte Udvalg skal jeg have den Ære at anbefale dets Betænkning og det Hovedforslag af samme, som efter den ærede Formands Ytringer nu er sat under Forhandling, til Thingets Opmærksomhed. Efter den Stilling, som denne Sag maa indtage saa nær ved Sessionens Slutning, er der jo vist neppe noget Haab om, at de Vindringsforslag, som Udvalget har stillet til Lovforslagets Indhold, skulle kunne komme til Forhandling, eller ialfald ikke noget Haab om, at Forhandlingen om dem vil føre til det praktiske Maal, som ellers er Diemedet med vore Forhandlinger. Men Udvalget nærer den Forventning, at det Arbejde, der er nedlagt i dets Betænkning, dog ikke vil være aldeles spildt. Og det haaber og har nogen Fortrøstning til, at dets Arbejde ialfald vil staa som et Vidnesbyrd om, at Udvalget idetmindste har bestræbt sig for redelig at røgte det Kald, som er blevet lagt paa dets Skuldre. Alle vi, som have været Medlemmer af Udvalget, sølte, da vi toge Lovforslaget under Behandling, at vi stode overfor et udmærket Arbejde, der var Frugten af lang Tids moden Overveelse, og vi sølte desuden hos os selv, at kun meget faa af os vare i Besiddelse af de særlige Kundskaber, som egentlig vare fornødne for ret kraftig at kunne kritisere det. Vi talte i vor Midte kun een militær Jurist, og om der ogsaa i Udvalget desforuden var nogen almindelig juridisk Kundskab, saa vil det høje Thing dog vel begribe, at man ikke i kort Tid bliver egentlig militær Jurist. Ikke desto mindre maatte det jo være vor Pligt — og vi have stræbt, saavidt Omstændighederne tillode det, at røgte denne Pligt — at sætte os ind ikke blot i Lovforslagets Bestemmelser, men overhovedet i den militære Retsforfatning hos os, og ikke blot deri, men ogsaa i de fremmede Love, der behandle den samme vigtige Gjenstand. Og jeg vil nu, som sagt, haabe, at vort Arbejde maa kunne staa nogenlunde Prove overfor den sagkyndige Bedømmelse, som vi vel vide, at